

МІЖНАРОДНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МЕДИЧНИЙ ФАХОВИЙ
КОЛЕДЖ
Циклова комісія зі спеціальності
Психологія

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ОСНОВИ ПСИХОАНАЛІТИЧНИХ ТЕОРІЙ

Галузь знань	05 Соціальні та поведінкові науки
Спеціальність	053 Психологія
Назва освітньої програми	Психологія
Рівень вищої освіти	фаховий передвищий рівень

Розробники і викладачі	Контактний тел.	E-mail
Викладач, кандидат психологічних наук, доцент Резнікова Олена Аатоліївна	+30634037208	beviko@gmail.com

1. АНОТАЦІЯ ДО КУРСУ

Метою дисципліни «**Основи психоаналітичних теорій**» є формування теоретичних основ глибиннопсихологічної корекції, що сприяє цілісному пізнанню психіки суб'єкта, його особистісному розвитку, ознайомлення з різними феноменами свідомості людини на основі сучасних напрямків та підходів глибинної психології.

Передумови для вивчення дисципліни. Проблематика курсу пов'язана з дисциплінами «Основи філософських знань», «Психологія особистості», «Основи психофізіології», «Історія психології», «Основи психологічної допомоги та консультування» та ін.

2. ОЧІКУВАНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЯКІ ПЛАНУЄТЬСЯ СФОРМУВАТИ

ТА ДОСЯГНЕННЯ ПРОГРАМНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

У процесі реалізації програми дисципліни «**Основи психоаналітичних теорій**» формуються наступні компетентності із передбачених освітньо-професійною програмою:

Інтегральна компетентність

ІК Здатність розв'язувати типові спеціалізовані задачі у галузі професійної діяльності психолога або у процесі навчання, що передбачає застосування основних психологічних теорій та методів, а також положень і методів інших наук, і характеризується певною невизначеністю умов, нести відповідальність за результати своєї діяльності та контролювати інших осіб у певних ситуаціях.

Здатність вирішувати проблеми у процесі навчання та професійної діяльності у галузі психології, що передбачає

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК1. Здатність до врахування суспільно-історичних процесів і закономірностей при здійсненні діяльності.

ЗК2. Знання та розуміння предметної області основ біології та психофізіології.

ЗК4. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями, генерувати нові ідеї, виявляти, ставити та вирішувати проблеми, приймати обґрунтовані рішення.

ЗК9. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів), зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства, демонструвати повагу різноманітності та мультикультурності, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

Спеціальні компетентності (СК)

СК1. Здатність оперувати категоріально-понятійним апаратом психології.

СК2. Здатність до ретроспективного аналізу вітчизняного та зарубіжного досвіду розуміння природи виникнення, функціонування та розвитку психічних явищ.

СК4. Здатність надавати психологічну допомогу (індивідуальну та групову).

СК5. Здатність організовувати та здійснювати психологічно ефективну консультативну діяльність з різними категоріями клієнтів.

СК6. Здатність надавати консультативно-корекційну допомогу громадянам, які перебувають у кризових ситуаціях, а також проводити відповідні реабілітаційні та адаптаційні заходи.

Навчальна дисципліна «**Основи психоаналітичних теорій**» забезпечує досягнення програмних результатів навчання (ПРН), передбачених освітньо-професійною програмою:

ПРН1. Аналізувати та пояснювати психічні явища, ідентифікувати психологічні проблеми та пропонувати шляхи їх розв'язання.

ПРН2. Розуміти закономірності та особливості розвитку і функціонування психічних явищ в контексті професійних завдань.

ПРН7. Емпатійно взаємодіяти та вступати у комунікацію, логічно формулювати думку, толерантно ставитися до осіб, що мають інші культуральні чи гендерно-вікові особливості.

ПРН13. Володіти базовими навичками надання психоконсультативної допомоги

ПРН12. Вживати ефективних заходів щодо збереження здоров'я (власного й оточення) та за потреби визначати зміст запиту до супервізії.

Завдання навчальної дисципліни «**Основи психоаналітичних теорій**» є виявлення

1) сформулювати уявлення про сутність та основну проблематику психотерапії як окремого виду психологічної практики, а також про її місце і роль в сучасній психологічній практиці;

2) навчити здобувачів базовим технікам та стратегіям попередження можливого психологічного неблагополуччя та надання психологічної допомоги у кризових ситуаціях, ситуаціях життєвого вибору та ін.;

3) ознайомити студентів зі специфікою організації та проведення психотерапії у різних видах сетінгу: індивідуальній, сімейній та груповій формах; дитячої психотерапії;

4) сформулювати уявлення про базові навички здійснення кризової інтервенції, супервізії.

Заплановані результати навчання за навчальною дисципліною

знати:

- основні психотерапевтичні напрями, поняття і категорії.
- основні концепції аналізу процесу надання психологічної допомоги.
- існуючі напрями і методи вивчення життєвої ситуації клієнта (пацієнта).
- закономірності та механізми засвоєння людиною соціального, життєвого досвіду та його впливу на самопочуття індивіда.
- факти та закономірності перебігу психотерапевтичного процесу.
- законодавчо-нормативні аспекти психотерапевтичної діяльності психолога.
- основні вимоги до підготовки психотерапевта.

вміти:

- орієнтуватись у теоретико-практичних аспектах найбільш поширених у світовій практиці напрямках надання психологічної допомоги; застосовувати у власній практиці окремі базові методики різних напрямків психотерапії.
- виокремлювати психологічні концепції, які слугують методологічною базою існуючих напрямків надання психологічної допомоги. аналізувати психологічні аспекти психотерапевтичних технік.
- орієнтуватись в сучасних напрямках та важливих для психотерапії методах вивчення психологічного стану людини.
- виокремлювати закономірності та механізми засвоєння соціального та індивідуального досвіду, на які опираються існуючі напрями психотерапії.
- здійснювати порівняльний психологічний аналіз психотерапевтичних концепцій.
- виокремлювати психологічні характеристики використаного психологом психотерапевтичного напрямку, його професійних якостей, особливостей комунікації.
- володіти навиками постановки психотерапевтичного діагнозу.
- здійснювати планування можливих інтервенцій психотерапевта

3. ОБСЯГ ТА ОЗНАКИ КУРСУ

Загалом	Вид заняття (денне відділення)	Ознаки курсу
----------------	--	---------------------

ЄКТС	годин	Лекційні заняття	Практичні заняття	Самостійна робота	Курс, (рік навчання)	Семестр	Обов'язкова / вибіркова
4	120	26	28	66	3	5	Вибіркова

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин			
	денна форма			
	усь го	у тому числі		
		лек ц.	пра к	сам · роб ·
Тема 1. Вступ у психотерапію. Основні вимоги до кваліфікації психотерапевта	12	2	2	8
Тема 2. Історія розвитку сучасних психотерапевтичних напрямків.	12	2	2	8
Тема 3. Психоаналіз. Груповий аналіз. Неофрейдизм	12	4	2	6
Тема 4. Загальні поняття психоаналітичної теорії	12	4	2	6
Тема 5. Психоаналітичні теорії розвитку	12	4	2	6
Тема 6. Обсерваційні та експериментальні дослідження дитячого розвитку	12	2	4	6
Тема 7. Теорія діадного зв'язку та сепарації	12	2	4	6
Тема 8. Психологія та психопатологія материнства	12	2	4	6
Тема 9. Теорія психоаналітичної терапії дорослих та психоаналітичні моделі роботи з дітьми	12	2	4	6
Тема 10.	12	2	2	8
<i>Усього годин</i>	120	26	28	66
ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ - ЗАЛІК				

5. ТЕХНІЧНЕ Й ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ / ОБЛАДНАННЯ

Здобувачі фахової передвищої освіти отримують теми та питання курсу, основну і додаткову літературу, рекомендації, завдання та оцінки за їх виконання як традиційним шляхом, так і з використанням платформи он-лайн навчання на базі Moodle. Окрім того, практичні навички у пошуку та аналізу інформації за курсом, з оформлення індивідуальних завдань, тощо, здобувачі отримують, користуючись комп'ютерними класами та бібліотекою.

6. ПИТАННЯ ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
		денна форма
1	<p>Тема 1. Вступ у психотерапію. Основні вимоги до кваліфікації психотерапевта</p> <p>1. Предмет та завдання психотерапії. Зв'язок психотерапії з іншими науками. 2. Правова регламентація діяльності психолога, який займається психотерапією. 3. Етичні вимоги до діяльності психотерапевта, які функціонують в Україні та за кордоном. 4. Перспективи та можливості підвищення кваліфікації психотерапевта в Україні та за кордоном.</p>	2
2	<p>Тема 2. Історія розвитку сучасних психотерапевтичних напрямків</p> <p>1. Історія та розвиток гіпнотичних технік. Теорії гіпнозу. 2. Гіпнотерапія, психоаналіз, психодрама, гештальттерапія, клієнт центркованої психотерапії, транзактний аналіз, НЛП. 3. Вклад в розвиток психотерапії Фріца Месмера, Мільтона Еріксона, Зігмунда Фрейда, Карла Г.Юнга, Альфреда Адлера, Карен Хорні, Е.Еріксона, Мелані Кляйн, Альфреда Біне, Джозефа Морено, Карла Роджерса, Еріка Берна, Мюррея Боуена, Карла Вацлавіка, Вірджинії Сейтір, Сальвадора Мінухіна, Джея Хейлі, Тома Андерсона, Вільяма Уайта, Сельвіні Палазоллі та Міланської, Гайдельбергської школи системної психотерапії. 4. Особливості постмодерністських напрямів психотерапії. 5. Психотерапія як лікування, наука, мистецтво та філософія.</p>	2
3	<p>Тема 3. Психоаналіз. Груповий аналіз. Неофрейдизм</p> <p>1. Механізми психологічного захисту. 2. Основні відмінності психоаналізу від психіатрії та медицини. 3. Психодинамічне розуміння обмовок та забування інформації. 4. Робота сновидіння (за З. Фрейдом). 5. Перенос та контрперенос. 6. Психоаналітичний сеттінг. 7. Психодинамічне розуміння симптомів психічних та психосоматичних розладів. 8. Вільні асоціації та аналіз сновидінь. 9. Розвиток групових форм психоаналітичного сеттінгу.</p>	2

4	<p>Тема 4. Загальні поняття психоаналітичної теорії</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Психодинамічний та економічний принципи функціонування психіки, топографічна та структурна моделі психіки. 2. Механізми психологічного захисту. 3. Система нарцистичної регуляції особистості. 4. Поняття про рівень структурної зрілості особистості. 	2
5	<p>Тема 5. Психоаналітичні теорії розвитку</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Генеалогія психоаналітичних теорій. 2. Психосексуальний розвиток. 3. Теорія об'єктних стосунків. 4. Теорії зростання Его. 5. Становлення Селф. 	2
6	<p>Тема 6. Обсерваційні та експериментальні дослідження дитячого розвитку</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Обсервація пре-, пери- та раннього постнатального розвитку дитини. 2. Обсервація становлення ідентичності. 3. Дослідження вроджених компетенцій дитини та впливу на її розвиток практик догляду. 4. Дослідження прив'язаності та менталізаційних процесів. 	4
7	<p>Тема 7. Теорія діадного зв'язку та сепарації</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Дослідження інтеракцій в діаді. 2. Ідентифікаційні процеси в діаді та процеси менталізації. 3. Ідентифікаційні розлади. Реляційна травма. Ранні захисти. 4. Сепараційний вектор стосунку. Сепарація як травма. 5. Роль третього та процеси тріангуляції. 6. Пренатальний зв'язок, пологова сепарація та бондінг. 	4
8.	<p>Тема 8. Психологія та психопатологія материнства</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Психологічні функції матері в стосунку до дитини (holding, containment, scaffolding). 2. Генеза материнської ідентичності. 3. Ідентифікація матері з немовлям. 4. Розлади материнської прив'язаності. 	4

9	Тема 9. Теорія психоаналітичної терапії дорослих та психоаналітичні моделі роботи з дітьми 1. Сетінг в дорослій терапії. Психоаналітична ситуація. Позиція терапевта. 2. Інструменти терапевтичного впливу в психоаналітичній психотерапії 3. Центральні концепти дитячої терапії. 4. Класичні психоаналітичні підходи до дитячої терапії A.Freud vs M.Klein.	4
10	Тема 10. Системна Сімейна Психотерапія 1. Дослідження впливу сім'ї на розвиток психічних захворювань дослідницьких груп М.Боуена та Г.Бейтсона. 2. Теорія сімейних систем М.Боуена. 3. Історія розвитку та класифікація шкіл системної психотерапії. 4. Системний погляд на функціонування сімейних взаємин 5. Позитивна конотація як принцип системної психотерапії. 6. Екстерналізація проблемної поведінки. Деконструююче вислуховування. 7. Критерії виокремлення проблеми клієнта. 8. "Класичний" метод інтервізії. "Розстановка" як метод інтервізії. 9. "Розстановка" та інші соціометричні техніки у індивідуальній, груповій та сімейній психотерапії. 10. Аналіз генограми сім'ї. Позитивна конотація контексту проблемної ситуації.	2
ВСЬОГО		28

7. САМОСТІЙНА РОБОТА

Самостійна робота здобувачів передвищої освіти щодо вивчення дисципліни «**Основи психоаналітичних теорій**» передбачає:

1. Знайомство з науковою та навчальною літературою відповідно зазначених у програмі тем.
2. Опрацювання лекційного матеріалу.
3. Підготовка до практичних занять.
4. Консультації з викладачем протягом семестру.
5. Самостійне опрацювання окремих питань навчальної дисципліни.
6. Підготовка та виконання індивідуальних завдань у вигляді есе, доповідей тощо.
7. Підготовка до підсумкового контролю.

ТЕМАТИКА ТА ПИТАННЯ ДО САМОСТІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ТА ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
		денна форма

1	<p>Тема 1. Вступ у психотерапію. Основні вимоги до кваліфікації психотерапевта</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Предмет та завдання психотерапії. Зв'язок психотерапії з іншими науками. 2. Правова регламентація діяльності психолога, який займається психотерапією. 3. Етичні вимоги до діяльності психотерапевта, які функціонують в Україні та за кордоном. 4. Перспективи та можливості підвищення кваліфікації психотерапевта в Україні та за кордоном. 	8
2	<p>Тема 2. Історія розвитку сучасних психотерапевтичних напрямків</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Історія та розвиток гіпнотичних технік. Теорії гіпнозу. 2. Гіпнотерапія, психоаналіз, психодрама, гештальттерапія, клієнт центркованої психотерапії, транзактний аналіз, НЛП. 3. Вклад в розвиток психотерапії Фріца Месмера, Мільтона Еріксона, Зігмунда Фрейда, Карла Г.Юнга, Альфреда Адлера, Карен Хорні, Е.Еріксона, Мелані Кляйн, Альфреда Біне, Джозефа Морено, Карла Роджерса, Еріка Берна, Мюррея Боуена, Карла Вацлавіка, Вірджинії Сейтір, Сальвадора Мінухіна, Джея Хейлі, Тома Андерсона, Вільяма Уайта, Сельвіні Палазоллі та Міланської, Гайдельбергської школи системної психотерапії. 4. Особливості постмодерністських напрямів психотерапії. 5. Психотерапія як лікування, наука, мистецтво та філософія. 	8
3	<p>Тема 3. Психоаналіз. Груповий аналіз. Неофрейдизм</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Механізми психологічного захисту. 2. Основні відмінності психоаналізу від психіатрії та медицини. 3. Психодинамічне розуміння обмовок та забування інформації. 4. Робота сновидіння (за З. Фрейдом). 5. Перенос та контрперенос. 6. Психоаналітичний сеттінг. 7. Психодинамічне розуміння симптомів психічних та психосоматичних розладів. 8. Вільні асоціації та аналіз сновидінь. 9. Розвиток групових форм психоаналітичного сеттінгу. 	6
4	<p>Тема 4. Загальні поняття психоаналітичної теорії</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Психодинамічний та економічний принципи функціонування психіки, топографічна та структурна моделі психіки. 2. Механізми психологічного захисту. 3. Система нарцистичної регуляції особистості. 4. Поняття про рівень структурної зрілості особистості. 	6

5	<p>Тема 5. Психоаналітичні теорії розвитку</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Генеалогія психоаналітичних теорій. 2. Психосексуальний розвиток. 3. Теорія об'єктних стосунків. 4. Теорії зростання Его. 5. Становлення Селф. 	6
6	<p>Тема 6. Обсерваційні та експериментальні дослідження дитячого розвитку</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Обсервація пре-, пери- та раннього постнатального розвитку дитини. 2. Обсервація становлення ідентичності. 3. Дослідження вроджених компетенцій дитини та впливу на її розвиток практик догляду. 4. Дослідження прив'язаності та менталізаційних процесів. 	6
7	<p>Тема 7. Теорія діадного зв'язку та сепарації</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Дослідження інтеракцій в діаді. 2. Ідентифікаційні процеси в діаді та процеси менталізації. 3. Ідентифікаційні розлади. Реляційна травма. Ранні захисти. 4. Сепараційний вектор стосунку. Сепарація як травма. 5. Роль третього та процеси тріангуляції. 6. Пренатальний зв'язок, пологова сепарація та бондінг. 	6
8	<p>Тема 8. Психологія та психопатологія материнства</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Психологічні функції матері в стосунку до дитини (holding, containment, scaffolding). 2. Генеза материнської ідентичності. 3. Ідентифікація матері з немовлям. 4. Розлади материнської прив'язаності. 	6
9	<p>Тема 9. Теорія психоаналітичної терапії дорослих та психоаналітичні моделі роботи з дітьми</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Сеттінг в дорослій терапії. Психоаналітична ситуація. Позиція терапевта. 2. Інструменти терапевтичного впливу в психоаналітичній психотерапії 3. Центральні концепти дитячої терапії. 4. Класичні психоаналітичні підходи до дитячої терапії A.Freud vs M.Klein. 	6

10	Тема 10. Системна Сімейна Психотерапія 1. Дослідження впливу сім'ї на розвиток психічних захворювань дослідницьких груп М.Боуена та Г.Бейтсона. 2. Теорія сімейних систем М.Боуена. 3. Історія розвитку та класифікація шкіл системної психотерапії. 4. Системний погляд на функціонування сімейних взаємин 5. Позитивна конотація як принцип системної психотерапії. 6. Екстерналізація проблемної поведінки. Деконструююче вислуховування. 7. Критерії виокремлення проблеми клієнта. 8. "Класичний" метод інтервізії. "Розстановка" як метод інтервізії. 9. "Розстановка" та інші соціометричні техніки у індивідуальній, груповій та сімейній психотерапії. 10. Аналіз генограми сім'ї. Позитивна конотація контексту проблемної ситуації.	8
		66

8. ВИДИ ТА МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Робоча програма навчальної дисципліни передбачає наступні види та методи контролю:

Види контролю	Складові оцінювання
поточний контроль , який здійснюється у ході: проведення практичних занять, виконання індивідуального завдання; проведення консультацій та відпрацювань.	50%
підсумковий контроль , який здійснюється у ході проведення заліку.	50%

Методи діагностики знань (контролю)	фронтальне опитування; наукова доповідь, реферати, усне повідомлення, індивідуальне опитування; тестовий контроль знань, робота у групах; ділова гра, розв'язання ситуаційних завдань, кейсів, практичних завдань, залік
--	--

ПИТАННЯ ДО ЗАЛІКУ

1. Життя З.Фрейда. Культурні і наукові витоки психоаналітичного вчення.
2. Філософські і природничонаукові підстави фрейдівського світогляду.
3. Психологічна школа В.Вундта. Психофізіологічна школа Е.Брюкке.
4. Відкриття несвідомого в дослідженнях істерії і гіпнотизму.
5. Етапи розвитку психоаналітичного методу.

6. Головні відкриття З.Фрейда: динамічне несвідоме, інфантильна сексуальність, структура психіки, теорія ваблень.
7. Індивідуальна психологія А.Адлера.
8. Аналітична психологія К.Г.Юнга.
9. Теорія травми народження О.Ранка.
10. Теорія соціального характеру Е.Фрома.
11. Історія вітчизняного психоаналізу.
12. Поняття про психоаналіз як психотерапевтичний метод.
13. Етичні принципи психоаналітичної практики.
14. Місце і значення метапсихології в структурі психоаналітичного вчення. Психоаналіз і філософія.
15. Теорія несвідомого: описовий і динамічний підходи до визначення.
16. Фундаментальні психоаналітичні концепти: витіснення і захист, бажання і ваблення, сновидіння і фантазія, первинний і вторинний процеси.
17. Топічна і структурна модель психіки.
18. Уявлення про походження неврозів в «дофрейдівський період» (Шарко, Жане).
19. Внесок З.Фрейда в теорію неврозів. Теорія спокушання, теорія травми, теорія ваблень. Фрейдівська класифікація неврозів.
20. Невротична особистість. Конфлікти і психологічні захисти.
21. Механізми утворення невротичних симптомів (витіснення, конверсія, розщеплювання, дисоціація, зсув афекту, реактивне утворення).
22. Трансферний невроз, як невід'ємна частина психоаналітичного процесу.
23. Теорія дитячої сексуальності. Стадії розвитку лібідо.
24. Фіксація і регресія.
25. Уявлення про інстинкт смерті і його роль в психосексуальному розвитку.
26. Поняття про стадії психосексуального розвитку. Оральна, анальна, фалічна стадії.
27. Едипів комплекс.
28. Постфрейдівські концепції розвитку. Внесок М. Кляйн, Д. Віннікота, А. Фрейд.
29. Психопатологія раннього віку.
30. Дофрейдівські уявлення про сновидіння.
31. Концепція сновидінь з позицій топографічної теорії З.Фрейда.
32. Концепція виконання бажання.
33. Робота сновидіння (згущування, зсув, символізм, вторинна переробка).
34. Основні принципи тлумачення сновидінь.
35. Ідеї Отто Ранка про символотворення в роботі сновидіння. А.Адлер, Т. Френч, Е.Еріксон про сновидіння.
36. Колективне несвідоме (Юнг) і «архаїчна спадщина» (Фрейд).
37. Психоаналітичне і юнганське розуміння символіки.

38. Концепція архетипів.
39. Критика аналітичної психології з позицій класичного психоаналізу.
40. Характераналіз В. Райха.
41. Теорія соціального характеру Е. Фрома.
42. Концепція неврозів К. Хорні.
43. Епігенетична теорія Е. Еріксона.
44. Інтерперсональна теорія Г.С. Саллівана.
45. Структурна модель психіки і Его-психологія.
46. Походження Его і його функції. Відмінності між Его і самостою (Его-психологія, теорія об'єктних відносин, структурний психоаналіз).
47. М. Кляйн і її внесок в теорію розвитку психіки.
48. Несвідомі фантазії.
49. Нове в теорії потягів-захистів.
50. Роль об'єктних відносин у формуванні психічних структур.
51. Проективна ідентифікація.
52. Концепція контейнування В. Біона.
53. «Гуманізація» психоаналітичного процесу. Роль емпатії та ітроспекції.
54. О. Кернберг: Его-психологія об'єктних відносин.
55. Концепція граничних розладів. Дифузна ідентичність.
56. Культурологічні дослідження Е. Еріксона і М. Міда.
57. Уявлення Р. Бенедікт про культури провини і культури сорому.
58. Дослідження авторитарної особи (Г. Маркузе, Е. Фромм, О. Ранк). Психоаналіз війни (Х. Сигал).
59. Психоісторичні і психобіографічні дослідження (Фрейд, Абрахам, Еріксон).
60. Психоаналіз і сучасне мистецтво.
61. Уявлення про психоаналітичний сеттінг.
62. Основне правило психоаналізу.
63. Психоаналітична психотерапія, відмінності від психоаналізу.
64. Початок відносин, структуризація перших контактів.
65. Інформування, роз'яснення, навчання пацієнта.
66. Оцінка перспектив відносин. Уявлення про робочий альянс.
67. Структурне інтерв'ю О. Кернберга. Інтерв'ю про прив'язаності.
68. Прояснення. Конфронтація. Інтерпретація.
69. Опір і його види. Відіграш зовні. Опрацьовування.
70. Підстави для завершення психоаналізу.

71. Історія психоаналітичних досліджень взаємозв'язку між психічною подією і соматичною хворобою.
72. Концепція психосоматичної специфічності і психосоматичної діагностики.
73. Роль соціокультурних моделей виховання в розвитку психосоматичної патології.
74. Проблема витіснення і соматизації.
75. Конверсійний механізм виникнення хвороби язви шлунку.
76. Психоаналітичні підходи до дослідження і лікування гіпертонічної хвороби (хвороба «виготовлення»), мігрені, нервової анорексії, коронарних порушень.
77. Психоаналітична психотерапія психосоматичних порушень. Фокальна терапія по Баллінту.
78. Характеристика структурних взаємовідносин (Его, Ід, Суперего) у психосоматичних хворих.
79. Критерії вибору між поведінковою і психоаналітичною психотерапією.
80. Підстави для короткочасної і довготривалої психоаналітичної психотерапії.
81. Можливості групової психоаналітичної психотерапії психосоматичних хворих.
82. Класичні уявлення про депресію.
83. Теорія Фрейда-Абрахама про депресію як наслідок втрати об'єкту.
84. Об'єктні відносини суїцидентів (симбіотичність, пасивність, мазохізм).
85. Значення об'єктних нарцисичних відносин для розуміння і терапії суїцидальних пацієнтів.
86. Пріоритетність внутрішніх спонук у генезі залежної поведінки.
87. Психодинамічні функції, що виконують наркотики.
88. Психічна структура залежної людини.
89. Залежна поведінка з погляду теорії об'єктних відносин.
90. Фрейд про асоціальність як відіграш в навколишньому світі мазохистичних і садистичних фантазій.
91. Відмінності між невротиками і делінквентами в розвитку Я-ідеала і формуванні ПонадЯ.
92. Історія становлення психоаналітичної педагогіки. Внесок З.Фрейда, М.Кляйн, М.Бонапарте, А.Фрейд, М.Балінта.
93. Відносини вихователя і дитини як чинник розвитку.
94. Психоаналітична антропологія

**9. ОЦІНЮВАННЯ ПОТОЧНОЇ, САМОСТІЙНОЇ ТА ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ
З ПІДСУМКОВИМ КОНТРОЛЕМ У ФОРМІ ЗАЛІКУ**

Денна форма навчання			
<i>Поточний контроль</i>			
Види роботи	Планові терміни виконання	Форми контролю та звітності	Максимальний відсоток оцінювання
Систематичність і активність роботи на семінарських (практичних) заняттях			
1.1. Підготовка до практичних занять	Відповідно до робочої програми та розкладу занять	Перевірка обсягу та якості засвоєного матеріалу під час практичних занять	25
Виконання завдань для самостійного опрацювання			
1.2. Підготовка програмного матеріалу (тем, питань), що виноситься на самостійне вивчення	-//-	Розгляд відповідного матеріалу під час аудиторних занять або ІКР, перевірка конспектів навчальних текстів тощо	10
Виконання індивідуальних завдань (науково-дослідна робота Здобувача)			
1.3. Підготовка реферату (есе) за заданою тематикою	Відповідно до розкладу занять і графіку ІКР	Обговорення (захист) матеріалів реферату (есе)	10
1.4. Інші види індивідуальних завдань, в т.ч. підготовка наукових публікацій, участь у роботі круглих столів, конференцій	-//-	Обговорення результатів проведеної роботи під час аудиторних занять або ІКР, наукових конференцій та круглих столів.	5
Разом балів за поточний контроль			50
Підсумковий контроль залік			50

10. КРИТЕРІЇ ПІДСУМКОВОЇ ОЦІНКИ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ (для заліку)

Рівень знань оцінюється:

- **«відмінно» / «зараховано» А - від 90 до 100 балів.** Здобувач виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно знаходити та опрацьовувати необхідну інформацію, демонструє знання матеріалу, проводить узагальнення і висновки. Був присутній на лекціях та семінарських заняттях, під час яких давав вичерпні, обґрунтовані, теоретично і практично правильні відповіді, має конспект з виконаними завданнями до самостійної роботи, презентував реферат (есе) за заданою тематикою, проявляє активність і творчість у науково-дослідній роботі;

- **«добре» / «зараховано» В - від 82 до 89 балів.** Здобувач володіє знаннями матеріалу, але допускає незначні помилки у формуванні термінів, категорій, проте за допомогою викладача швидко орієнтується і знаходить правильні відповіді. Був присутній на лекціях та семінарських заняттях, має конспект з виконаними завданнями до самостійної роботи, презентував реферат (есе) за заданою тематикою, проявляє активність і творчість у науково-дослідній роботі;

- **«добре» / «зараховано» С - від 74 до 81 балів.** Здобувач відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, але дає недостатньо обґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки. При цьому враховується наявність конспекту з виконаними завданнями до самостійної роботи, реферату та активність у науково-дослідній роботі;

- **«задовільно» / «зараховано» D - від 64 до 73 балів.** Здобувач був присутній не на всіх лекціях та семінарських заняттях, володіє навчальним матеріалом на середньому рівні, допускає помилки, серед яких є значна кількість суттєвих. При цьому враховується наявність конспекту з виконаними завданнями до самостійної роботи, рефератів (есе);

- **«задовільно» / «зараховано» E - від 60 до 63 балів.** Здобувач був присутній не на всіх лекціях та семінарських заняттях, володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні, на всі запитання дає необґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки, має неповний конспект з завданнями до самостійної роботи.

- **«незадовільно з можливістю повторного складання» / «не зараховано» FX – від 35 до 59 балів.** Здобувач володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу.

- **«незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни» / «не зараховано» F – від 0 до 34 балів.** Здобувач не володіє навчальним матеріалом.

ТАБЛИЦЯ ВІДПОВІДНОСТІ РЕЗУЛЬТАТІВ КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ ЗА РІЗНИМИ ШКАЛАМИ

100-бальною шкалою	Шкала за ECTS	За національною шкалою	
		екзамен	залік
90-100 (10-12)	A	Відмінно	зараховано

82-89 (8-9)	B	Добре	не зараховано
74-81(6-7)	C		
64-73 (5)	D	Задовільно	
60-63 (4)	E		
35-59 (3)	Fx	незадовільно	
1-34 (2)	F		

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Каліна, Н. Ф. Психотерапія: підручник. К. : Академвидав, 2010. 288 с. (Сер. "Альма-матер").
2. Левчук Л. Т. Психоаналіз: історія, теорія, мистецька практика. – К.: Либідь, 2002. – 255 с.
3. Максименко, С. (2019). Психоаналітичні теорії розвитку особистості та психіки. Збірник наукових праць "Проблеми сучасної психології", (28). <https://doi.org/10.32626/2227-6246.2015-28.%p>
4. Приц, А. Груповий психоаналіз: Теорія. Техніка. Застосування. Львів : Астролябія, 2006. 312 с
5. Психоаналіз: навч. посіб. / Я. Т. Багрій. — К.: ДП "Вид. дім "Персонал", 2016. — 138 с
6. Фон Шліппе А., Швайцер Й. Системна психотерапія та консультування / Пер. з нім. – Львів: ВНТЛ-Класика, 2004.

Інформаційні ресурси

1. Законодавство України – <https://rada.gov.ua/news/zak>
2. Наукова періодика України – <http://nbuv.gov.ua/taxonomy/term/334> –.
3. Електронні підручники онлайн «Педагогіка і психологія» – <http://chitalka.info/psy.html>.
4. Вісник психології і соціальної педагогіки – <http://psych.kiev.ua/nma-referats/flarefers/lang-1/referat-109/referatpart-4/index.html> –.
5. Пошукова система Google. — <http://www.google.com>.
6. Національна парламентська бібліотека України – nplu.kiev.ua
7. Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського – nbuv.gov.ua
8. Державна науково-медична бібліотека України – ukrlibworld.kiev.ua/med4.gntb.n-t.org
9. Публічна бібліотека імені Лесі Українки (Київ) – lucl.lucl.kiev.ua.ukrbook.net
10. Українська електронна бібліотека – lib.com.ua -